

УДК 347.19(477):336.714 DOI: <https://doi.org/10.32631/v.2024.2.05>

Маргарита Ігорівна Севостьянова,

Харківський національний університет внутрішніх справ (аспірантка)

ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ЧАСТКИ У СТАТУТНОМУ КАПІТАЛІ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ

У статті звернено увагу на потребу економічного та юридичного аналізу значень частки у статутному капіталі товариства з обмеженою відповідальністю. Доведено, що правову природу частки доцільно характеризувати через правову природу правомочностей учасника товариства; такі правомочності становлять єдиний і неподільний комплекс корпоративних прав, які визнаються окремою категорією прав разом із зобов'язальними і речовими; правова природа корпоративних прав має комплексний характер, який насамперед полягає в поєднанні засад абсолютності та відносності; визначення частки лише через комплекс прав учасника не є обґрунтованим, оскільки права учасника нерозривно пов'язані з його зобов'язками; частка як об'єкт цивільних прав є іншим майном, а не майновими правами.

Ключові слова: частка у статутному капіталі, учасник, підприємницьке товариство, юридична особа, права, зобов'язки, майно, майнові права.

Оригінальна стаття

Постановка проблеми

Товариство з обмеженою відповідальністю (далі – ТОВ) є найбільш поширеною організаційно-правовою формою юридичних осіб. Правова конструкція такого підприємницького товариства має бути доволі гнучкою, щоб легко пристосовуватися до потреб широкого спектра видів підприємництва, які суттєво різняться за сферами діяльності, обсягом активів, кількістю учасників тощо. Проте і значне використання відповідної організаційно-правової форми юридичних осіб зумовлює виникнення в її межах корпоративних спорів, різних за підставами виникнення або предметом. В особливу групу можна виокремити спори щодо часток учасника у статутному капіталі такого товариства – це спори про вихід або виключення учасника, відчуження ним частки у статутному капіталі, перехід частки в порядку спадкування або правонаступництва тощо. Проте варто зважати на те, що однією з обставин, які зумовлюють відповідну проблематику, є відсутність усталеного наукового розуміння частки як об'єкта цивільного обороту. Отже, практично невіршеними у правовій доктрині залишаються питання правового режиму частки у статутному капіталі ТОВ. З огляду на це відповідні правовідносини вимагають ретельного наукового аналізу.

Стан дослідження проблеми

Сьогодні у приватноправовій науці питанню визначення сутності частки у статутному капіталі ТОВ приділено достатньо уваги. Однак ані законодавець, ані науковці не дають єдиного визначення такому правовому явищу, що негативно впливає на правозастосовну практику. Зокрема, частку у статутному капіталі такого товариства пропонують розглядати як: 1) цілісний майновий нематеріальний об'єкт (ідеальну річ), що об'єднує сукупність майнових (зобов'язальних) прав (С. І. Шимон); 2) спосіб фіксації корпоративних прав та обов'язків учасників конкретного товариства (можна провести певну аналогію з акціями акціонерного товариства), що має грошову оцінку (Ю. М. Жорнокуй, С. О. Сліпченко, В. Г. Жорнокуй); 3) різновид права участі та, як наслідок, суб'єктивне право на участь в організації діяльності товариства, що складається з єдиного та неподільного комплексу правомочностей учасника товариства (Р. С. Фархутдінов); 4) названий у цивільному законодавстві вид майна, що є єдиним і неподільним правовим комплексом корпоративних прав, які мають змішаний абсолютно-відносний характер, і корпоративних обов'язків учасника щодо товариства (А. В. Ремізова).

Мета і завдання дослідження

Метою статті є з'ясування сутності правового режиму частки у статутному капіталі ТОВ. *Завданням* статті є окреслення проблемних питань у правозастосуванні щодо тлумачення категорії «частка у статутному капіталі ТОВ».

Наукова новизна дослідження

У статті проаналізовано розуміння сутності частки у статутному капіталі ТОВ. Доведено, що правову природу частки доцільно характеризувати через правову природу правомочностей учасника ТОВ; такі правомочності становлять єдиний і неподільний комплекс корпоративних прав, які визнаються окремою категорією прав, поруч із зобов'язальними і речовими; правова природа корпоративних прав має комплексний характер, який насамперед полягає в поєднанні засад абсолютності та відносності; визначення частки лише через комплекс прав учасника не є обґрунтованим, оскільки права учасника нерозривно пов'язані з його обов'язками; частка як об'єкт цивільних прав є іншим майном, а не майновими правами.

Виклад основного матеріалу

Поділ статутного капіталу ТОВ на частки є однією з його істотних ознак. Саме частка як ознака цієї юридичної особи встановлює специфіку відповідної організаційно-правової форми підприємницького товариства. Для порівняння, якщо статутний капітал ТОВ поділено на частки, то, наприклад, в акціонерному товаристві статутний

капітал ділиться на акції. Однак на питання, чим є частка у статутному капіталі ТОВ, сьогодні відповіді немає.

Отже, одним із невирішених є питання про розуміння сутності правового режиму частки у статутному капіталі ТОВ у межах цивільних відносин. Загальна теорія права виходить із того, що правовий режим варто тлумачити як певний порядок правового регулювання, який забезпечується через особливе поєднання задучених для його здійснення способів, методів і типів правового регулювання [1, с. 410]. У межах цивільно-правових зв'язків правовий режим об'єкта цивільного правовідношення буде правильним розглядати як певний порядок регулювання цивільних відносин, що встановлюється з приводу об'єкта цивільних прав. Такий порядок виявляється в цілісній системі регулятивного впливу, метою якої є забезпечення упорядкованості суспільних відносин у сфері цивільно-правового обороту об'єктів цивільних прав [2, с. 249]. Таким чином, ефективне використання правових засобів під час вирішення будь-яких спеціальних завдань значною мірою полягає в тому, щоб обрати оптимальний для вирішення такого завдання правовий режим, опрацювати його відповідно до особливостей та специфіки цього завдання й змісту відносин, що регулюються, оскільки помилково визначений режим змушує функціонувати всю систему юридичних засобів менш оптимально, зумовлює зменшення кількісних й особливо якісних показників діяльності.

У юридичній літературі зауважено, що правовий режим частки у статутному (складеному) капіталі господарського товариства має подвійний характер, виходячи з такого: 1) суб'єкт цивільних правовідносин може інвестувати в господарське товариство як юридичну особу, на підтвердження чого інвестору передається частка у статутному (складеному) капіталі товариства. Тобто частка виступатиме підтвердженням інвестування в юридичну особу, а особа одночасно набуде правового статусу інвестора й учасника товариства; 2) частка у статутному (складеному) капіталі господарського товариства може передаватися як інвестиція, що вкладається в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності. У такому разі частка у статутному (складеному) капіталі матиме правовий режим об'єкта інвестиційної діяльності, а інвестором може бути лише учасник цього господарського товариства [3, с. 44].

Як і у правовій доктрині, так і на рівні законодавства часто використовують поняття «частка учасника товариства у статутному капіталі». Однак нормативно закріпленого визначення цієї категорії українське законодавство не містить. При цьому, не закріплюючи визначення та правову природу такої частки, законодавець доволі вільно її використовує вказуючи, наприклад, що: а) господарським товариством є юридична особа, статутний (складений) капітал якої

поділений на частки між учасниками (ч. 1 ст. 113 Цивільного кодексу України)¹ (далі – ЦК України), або б) корпоративні права набуваються особою з моменту набуття права власності на частку (акцію, пай або інший об'єкт цивільних прав, що засвідчує участь особи в юридичній особі) у статутному капіталі юридичної особи (ч. 2 ст. 96-1 ЦК України), або 3) розмір статутного капіталу товариства складається з номінальної вартості часток його учасників, виражених у національній валюті України (ч. 1 ст. 12 Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» (далі – Закон України «Про ТОВ»))² тощо. Отже, законодавство України визначення категорії «частка у статутному капіталі» або «частка учасника» не закріплює; натомість, виходячи з буквального тлумачення словосполучення «частка у статутному капіталі», варто зробити висновок, що частка – це частина статутного капіталу.

Актуальною сьогодні залишається теза про те, що незакріплення на рівні ст. 177 ЦК України частки у статутному капіталі як об'єкта цивільних прав є очевидним недоліком та викликає дискусію серед правників щодо визначення її правової природи. Зауважено, що попри відсутність вказівки на це, всі фахівці, звертаючись до аналізу вказаного об'єкта, розглядають його як об'єкт цивільних прав [4, с. 38].

Відсутність легального або єдиного визначення досліджуваної категорії зумовлює ще одну проблему – її співвідношення з поняттям «корпоративні права». Так, беручи за основу визначення корпоративних прав (ст. 96-1 ЦК України), варто зауважити, що вони є похідними від належності особі частки у статутному капіталі товариства, звідси й недоречність їх прирівнювання до категорії «частка у статутному капіталі». У юридичній літературі відсутня дискусія щодо взаємопов'язаності понять «корпоративні права» і «частка учасника у статутному капіталі». Проте паралельне існування вказаних конструкцій та їхній тісний зв'язок іноді дозволяють окремим фахівцям їх ототожнювати, наслідком чого є розуміння корпоративних прав як об'єкта цивільного обороту. Наприклад, С. С. Кравченко зауважує, що дійсним об'єктом, з яким вчиняються правочини, мають бути корпоративні права, а не частка у статутному капіталі. Розвиваючи власну думку, науковець вважає, що частка учасника у статутному

¹ Цивільний кодекс України : Закон України від 16.01.2003 № 435-IV // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15> (дата звернення: 21.02.2024).

² Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю : Закон України від 06.02.2018 № 2275-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2275-19> (дата звернення: 21.02.2024).

(складеному) капіталі господарського товариства є виразником його корпоративних прав, тому об'єктами права власності учасників господарських товариств є корпоративні права [5, с. 5, 81]. Поглиблюючи цю тезу, Н. С. Бутрин також розуміє категорії «корпоративні права» та «частка у статутному капіталі» як тотожні, вказуючи, що саме корпоративні права є оборотоздатними, а в договорах, якими опосередковується перехід корпоративних прав, предметом договору є саме корпоративні права, а не частка або право на частку [6, с. 35–39].

Вважаємо, що наведений підхід є дискусійним, оскільки частка та корпоративні права є взаємопов'язаними, але різними категоріями. Так, В. В. Луць зауважив, що учасниками корпоративних відносин є насамперед ті суб'єкти господарювання, у статутному фонді (майні) яких є частки осіб (фізичних, юридичних, держави) як учасників такого об'єднання [7, с. 123]. Зі свого боку В. М. Кравчуком зроблено акцент на тому, що поняття корпоративного права пов'язано із часткою у статутному капіталі (одне не може існувати без другого). Така частка та корпоративні права співвідносяться між собою як причина і наслідок. При цьому первинною є частка у статутному капіталі юридичної особи, а її розмір визначає обсяг належних особі корпоративних прав [8, с. 62]. На думку ж Т. М. Шемети, саме корпоративні права мають похідний характер щодо права особи на частку у статутному капіталі ТОВ. Особа, яка має права на частку у статутному капіталі ТОВ, має і корпоративні права, якщо вона стає його учасником [9, с. 42].

Частка у статутному капіталі ТОВ є самостійним поняттям, яке не дорівнює та не може підмінятися поняттям «корпоративні права», що є похідними від частки [10, с. 42]. Частка у статутному капіталі не є ані грошовою сумою, ані окремим правом чи сукупністю прав, ані цінними паперами чи їх сурогатом. Її варто розуміти як особливий юридичний інструмент, сутність і конструкція якого полягає у призначенні, яке він виконує з моменту створення і до моменту припинення ТОВ.

Крім того, варто пам'ятати, що така частка є об'єктом цивільного обороту, що підтверджується положеннями численних нормативних актів, а Закон України «Про ТОВ» взагалі прямо закріплює, що: 1) учасник товариства має переважне право на придбання частки (частини частки) іншого учасника товариства, що продається третій особі (ч. 1 ст. 20); 2) учасник товариства має намір продати свою частку (частину частки) третій особі (ч. 3 ст. 20); 3) учасник товариства має право відчужити свою частку (частину частки) у статутному капіталі товариства оплатно або безоплатно іншим учасникам товариства або третім особам (ч. 1 ст. 21); 4) у разі смерті або припинення

учасника товариства його частка переходить до його спадкоємця чи правонаступника без згоди учасників товариства (ч. 1 ст. 23) тощо.

У правовій доктрині зазначено, що саме оборотоздатність: 1) є ознакою, яка дозволяє відрізнити корпоративні права від особистих немайнових прав; 2) надає корпоративним правам специфічні властивості проти інших майнових прав. Наприклад, на відміну від зобов'язальних майнових прав, які передаються за правилами про цесію (відступлення права вимоги), перехід корпоративних прав регулюється положеннями про відчуження речей [11, с. 147]. На противагу цій тезі І. В. Лукач зауважила, що частка у статутному капіталі товариства – це частина статутного капіталу ТОВ, що належить його учасникам і позначає ступінь їх участі в товаристві, а також належний обсяг їхніх корпоративних прав. Предметом відчуження є саме частка у статутному капіталі, а не корпоративні права [12, с. 73].

Класифікуючи частку у статутному капіталі ТОВ у системі об'єктів цивільних правовідносин (за ст. 177 ЦК України), можна зробити проміжний висновок, що за своєю правовою природою вона найбільше схожа на майнові права. Причому такі права існують у власника частки щодо самого ТОВ як об'єкта цивільних правовідносин (пропорційно до розміру належної учаснику частки), а не щодо частки у статутному капіталі товариства, яка, як і весь статутний капітал, є майном товариства та правом абсолютної природи, на відміну від зобов'язальних прав, що виникають у кредитора на підставі зобов'язальних правовідносин [10, с. 47]. Однак не варто весті мову про те, що частку у статутному капіталі необхідно тією чи іншою мірою порівнювати виключно з корпоративними правами. Правове становище учасника ТОВ визначається не лише належністю йому корпоративних прав, а й покладенням на нього корпоративних обов'язків. Отже, наявність в учасника товариства певної кількості корпоративних прав та обов'язків свідчить про його статус як учасника конкретного товариства, у статутному капіталі відповідні права та обов'язки фіксуються належністю такій особі певної частки, яку, по суті, вже запропоновано в юридичній літературі визнавати формою їх фіксації.

Виходячи з викладеного, варто зауважити, що частка у статутному капіталі ТОВ не є тотожною до понять «корпоративні права» або «майнові права», її не можна визначити як річ. Однак її варто визнавати оборотоздатним об'єктом, а право на відповідну частку є майновим правом. Тому актуальною залишається теза про те, що частка у статутному капіталі ТОВ – це частина його статутного капіталу, яка виражена у вартісному еквіваленті щодо статутного капіталу в цілому, наділяє її володільця правами та обов'язками як щодо власне частки, так і в передбачених законом або установчими

документами випадках щодо діяльності товариства та яка при переході від одного володільця до іншого зберігає ознаки оборотоздатного об'єкта або трансформується у право володільця на отримання її вартості [9, с. 46]. Отже, варто підтримати думку про те, що такий об'єкт слід розуміти як своєрідний спосіб фіксації корпоративних прав та обов'язків учасників конкретного товариства, що має грошову оцінку (можна провести деяку аналогію з акціями акціонерного товариства). Факт належності частки конкретній особі свідчить про надання їй корпоративними правами та обов'язками щодо конкретного товариства [4, с. 40].

Таким чином, частка у статутному капіталі ТОВ є самостійним оборотоздатним об'єктом, який має особливий правовий режим. Наприклад, вона не може бути об'єктом інших обмежених речових прав, проте саме така частка, а не корпоративні права може бути об'єктом права власності. Так, згідно з ч. 2 ст. 597-2 ЦК України корпоративні права не можуть бути об'єктом довірчої власності, якщо законом не встановлено інше. З урахуванням викладеного Т. М. Шемета дійшла висновку, що й частку у статутному капіталі недоцільно визнавати об'єктом довірчої власності, зважаючи на те, що саме володіння такою часткою надає особі можливість мати корпоративні права, частку у статутному капіталі не можна вважати майном у розумінні законодавства України [9, с. 37].

Зауважується, що корпоративні права мають подвійну природу, адже вони складаються не лише з майнових, а й з немайнових (організаційних) прав. Оборотоздатними ж є суто майнові права. Суто майновим є право на частку у статутному капіталі господарського товариства. Таким чином: 1) саме частка є об'єктом, а не ті права, які в ній втілюються, тобто не корпоративні права; 2) саме частка може продаватися та спадкуватися, а не корпоративні права; 3) з відчуженням частки корпоративні права не переходять до набувача частки, а набуваються ним як учасником товариства [13, с. 366].

Вважаємо доречним підтримати думку про необхідність закріплення частки у статутному (складеному) капіталі товариства серед об'єктів цивільних прав (ст. 177 ЦК України) [4, с. 37]. Відповідна пропозиція корелюється з правилами ч. 1 ст. 178 ЦК України, відповідно до якої об'єкти цивільних прав можуть вільно відчужуватися або переходити від однієї особи до іншої в порядку правонаступництва чи спадкування або іншим чином, якщо вони не вилучені з цивільного обороту, або не обмежені в обороті, або не є невід'ємними від фізичної чи юридичної особи. Таке твердження ґрунтується на тому, що сьогодні і судова практика, і правова доктрина загалом розуміють частку у статутному капіталі ТОВ як оборотоздатний об'єкт.

У правовій доктрині варто звернути увагу на твердження, що:

1) існування частки як феномена правової реальності, відмінного від корпоративних прав, також підтверджується тезою про те, що на порядок більш популярними серед позивачів є вимоги «визнати право власності на частку у статутному капіталі», ніж вимоги «визнати корпоративні права» [14, с. 123];

2) частка учасника у статутному капіталі товариства пов'язана зі статутним капіталом товариства тим, що вона є насамперед зовнішнім виразом вартості того майна, що було передано цим учасником як вклад до статутного капіталу товариства. Тому частка у статутному капіталі ТОВ – це частина статутного капіталу, що виражена у вартісному еквіваленті щодо статутного капіталу в цілому [9, с. 30].

З економічної точки зору частка учасника відображає частину капіталу (активів) самого товариства. Однак у юридичному розумінні розпорядження активами товариства здійснюється учасником опосередковано, через управління самою такою юридичною особою. Тому учасник товариства не має суб'єктивних прав щодо майна товариства. Отже, конструкцію «ТОВ – юридична особа» варто визнати непереборною перешкодою, яка не дозволяє вести мову про те, що частка дає учаснику певне право на ідеальну частину в майновій масі (активах) юридичної особи.

Звісно, що до такої думки можуть виникнути зауваження, як-от: учасник товариства, частка якого у статутному капіталі товариства становить менше 50 %, може вийти з товариства у будь-який час без згоди інших учасників; натомість учасник товариства, частка якого у статутному капіталі товариства становить 50 % або більше, може вийти з товариства за згодою інших учасників. Статутом товариства може бути встановлено, що учасник товариства, частка якого у статутному капіталі товариства становить 50 % або більше, може вийти з товариства без згоди інших учасників (ст. 24 Закону України «Про ТОВ»). Дійсно, таке право учасника свідчить про певну вимогу щодо частини майна товариства, що є пропорційною його частці. Однак це право має виключно корпоративну природу (вийти з товариства) і не може вважатися як речове право на майно товариства.

Висновки

Необхідно розрізняти два значення частки у статутному капіталі – економічне та юридичне. Економічне значення передбачає, що така частка виражає частину вартості майна товариства, дає особі можливість розпоряджатися капіталом (активами) товариства. Однак з юридичної точки зору для такого розуміння існує непереборна перешкода – статус ТОВ як самостійного учасника цивільних відносин, якому й належить таке майно, а майнова відокремленість є однією з ознак, яка його характеризує.

Виходячи з указанного, варто зауважити, що: 1) правову природу частки доцільно характеризувати через правову природу правомочностей учасника ТОВ; 2) такі правомочності становлять єдиний і неподільний комплекс корпоративних прав, які визнаються окремою категорією прав поруч із зобов'язальними і речовими; 3) правова природа корпоративних прав має комплексний характер, який наперед полягає в поєднанні засад абсолютності та відносності; 4) визначення частки лише через комплекс прав учасника не є обґрунтованим, оскільки права учасника нерозривно пов'язані з його обов'язками; 5) частка як об'єкт цивільних прав є іншим майном, а не майновими правами.

Список бібліографічних посилань: **1.** Загальна теорія держави і права : підручник / М. В. Цвік, В. Д. Ткаченко, А. А. Богачова та ін. ; за ред. М. В. Цвіка, В. Д. Ткаченка, О. В. Петришина. Харків : Право, 2002. 432 с. **2.** Ходико Ю. Є. Поняття правового режиму об'єкта цивільного правовідношення // Спогади про Людину, Вченого, Науковця (до 60-річчя від Дня народження професора Ірини Володимирівни Жилінкової) / за заг. ред. Р. О. Стефанчука. Харків : Право, 2019. С. 246–254. **3.** Кухарев О. Є. Правовий режим частки у статутному (складеному) капіталі господарського товариства у сфері інвестиційної діяльності. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Юридичні науки.* 2023. № 4, т. 34. С. 41–45. DOI: <https://doi.org/10.32782/TNU-2707-0581/2023.4/05>. **4.** Жорнокуй Ю. М. Частка у статутному (складеному) капіталі господарського товариства як об'єкт цивільних прав // Проблеми цивільного права та процесу : тези доп. учасників наук.-практ. конф., присвяч. 96-й річниці від дня народження О. А. Пушкіна (м. Харків, 21 трав. 2021 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ ; Харків. обл. осередок Всеукр. громад. орг. «Асоціація цивілістів України». Харків : ХНУВС, 2021. С. 37–40. **5.** Кравченко С. С. Юридична природа прав учасників господарських товариств : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03. Київ, 2007. 213 с. **6.** Бутрин Н. Корпоративные права как самостоятельный предмет правовой сделки. *Leges et Viata.* 2014. № 5/2. С. 35–39. **7.** Луць В. В. Деякі питання здійснення та захисту корпоративних прав в Україні. *Щорічник українського права.* 2009. № 1. С. 122–128. **8.** Кравчук В. М. Поняття корпоративних прав. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ.* 2006. № 3. С. 59–64. **9.** Шемета Т. М. Перехід частки учасника в статутному капіталі товариства з обмеженою відповідальністю та товариства з додатковою відповідальністю : дис. ... д-ра філософії : 081. Вінниця, 2020. 245 с. **10.** Оцел В. Г. Цивільно-правове регулювання припинення участі в товаристві з обмеженою відповідальністю : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03. Київ, 2017. 243 с. **11.** Бірюков В. Поняття корпоративних прав. Особливості відчуження корпоративних прав у фермерських господарствах. *Мала енциклопедія нотаріуса.* 2017. № 4. С. 145–151.

12. Лукач І. В. Що відчувається: корпоративні права чи частка в статутному капіталі? *Юридичний науковий електронний журнал*. 2015. № 1. С. 71–73. URL: http://lsei.org.ua/1_2015/19.pdf (дата звернення: 21.02.2024).
13. Цивільний кодекс України: науково-практичний коментар (пояснення, тлумачення, рекомендації з використанням позицій вищих судових інстанцій, Міністерства юстиції, науковців, фахівців) : в 12 т. / за ред. І. В. Спасиво-Фатєєвої. Харків : ФОРМ-Лекс, 2010. Т. 3: Юридична особа. 736 с.
14. Смітюх А. В. Корпоративні права та корпоративні паї (частки): теоретико-правові аспекти : монографія. Одеса : Фенікс, 2018. 662 с.

Надійшла до редколегії 26.02.2024

Прийнята до опублікування 06.04.2024

Sevostianova M. I. Legal regime of a share in the charter capital of a limited liability company

Based on the analysis of Ukrainian legislation and legal doctrine, the article examines the legal regime of a share in the authorised capital of a limited liability company. The necessity of considering a share in the authorized capital in two senses is substantiated: economic and legal. According to the first meaning, such a share expresses a part of the value of the company's property and gives a person the opportunity to dispose of the company's capital (assets). However, from a legal point of view, there is an insurmountable obstacle to this understanding – the status of a limited liability company as an independent participant in civil relations, which owns such property, and property separation is one of the features that characterises it.

The opinion that a share in the authorised capital of a limited liability company does not coincide with the concepts of “corporate rights” or “property rights” is supported, it is an independent tradable object, but with a specific legal regime, in particular, it cannot be the object of other limited property rights, but it is such a share (and not corporate rights) that can be the object of property rights.

It has been proved that: 1) the legal nature of a share should be characterised through the legal nature of the powers of a limited liability company participant; 2) such powers constitute a single and indivisible set of corporate rights which are recognised as a separate category of rights, along with obligatory and property rights; 3) the legal nature of corporate rights is of a comprehensive nature, which primarily consists of a combination of the principles of absoluteness and relativity; 4) the definition of a share only through the shareholder's rights is not justified, since the shareholder's rights are inextricably linked to his/her obligations; 5) a share as an object of civil rights is “other property”, not “property rights”.

Key words: share in the authorised capital, participant, business entity, legal entity, rights, obligations, property, property rights.

